

den Forudsætning, som Mindretallet selv siger, dets Forslag er bygget paa, er, om ikke ryddet bort, saa dog ialtfald bleven noget vællende. Med disse meget korte Bemærkninger skal jeg, idet jeg henviser til Flertallets Udvikling i selve Betænkningen om denne Gjenstand, tillade mig paa det Bedste at anbefale Flertallets Forslag om Skibsafgiftens ubeskaarne Bevarelse.

Ordføreren (Mazzen): Jeg vil tillade mig at forudstikke den Bemærkning, at det ikke er Mindretallet, der har foranlediget den Strid, der er opstaaet i Henseende til Skibsafgiften, forsaavidt vi fra Først af, ialtfald Nogle af os — jeg tør maaske ikke svare for Alle — have været rede til at følge den ærede Finantsminister og enes om Skibsafgiftens Nedlættelse til det Halve. Men da Flertallet ikke vilde gaa ind derpaa, maatte vi fra vor Side ogsaa fastholde vort principielle Standpunkt, og jeg tror at turde sige, at den iøvrigt saa grundige og udsørlige Udvikling, som Flertallet har givet, dog ikke har været istand til at overbevise os om, at den Opfattelse, som vi have haft, skulde være urigtig. Jeg skal, idet jeg følger Flertallets ærede Ordfører, ogsaa fra min Side tillade mig at fremhæve et Par Punkter i Flertallets Udvikling, som jeg tror ikke staar saaledes, at de ikke kunne modsiges. Der henvises saaledes i Flertallets Udvikling til det Nærmeste i, at Skibsfarten ogsaa bærer en vis Skat, og der henvises til Begrundelse deraf til Hartkornstatterne og Bygningsafgiften. Ja, hvis man vil følge Analogien deraf, tror jeg, at Skibsfarten kunde være ganske vel tjent dermed. Jeg skal gjøre opmærksom paa, at Hartkornstatterne ere Skatter paa Eiendomme, som oveniudløbet i mangfoldige Tilfælde ere betalte for mange Herrens Tider siden; den nuværende Eier betaler i Grunden ingen Ting, thi han har faaet Bederlag for længe siden, og Bygningsafgiften er en Afgift, som svares af det udmaalte Rum. Hvis man nu indskrænkede sig til paa samme Maade at udmaale Skibet og saa f. Ex. at lade det svare en vis Afgift i Lighed med den amerikanske, kunde man jo endda sige, at her var en Analogi med Bygningsafgiften. Det kunde jo endda gaa an, og hvis man kunde enes om et saadant Grundlag, ja saa var det ialtfald en hel anden Bestatningsmaade end Skibsafgiften, hvis man saa vilde sige, at man satte Skibe i Klasse med Eiendomme og bestattede dem efter de samme Regler. Det vilde være et Spørgsmaal, om det vilde være rigtigt og forsvareligt at behandle Skibe paa denne Maade. Det forekommer mig, at Konsekventerne kunne føre langt videre, saa at Mastiner og Deslige ogsaa bleve bestattede, men ialtfald kan jeg ikke se, at Analogien vil føre til den Bestatningsmaade som ved Skibsafgiften. Det er en Bestatningsmaade i Lighed med den gamle Tænde; jo mere en Mand høfter af Torden, desto mere skal han statte,

jo større Fragt han har af Skibet, desto større Afgift skal han svare. 10 Lourer svare meget Mere end 1 Lour. Det er egentlig en Bestatningsmaade af Skib og Næring, som jeg finder er besynderlig. Ja, hvis det endda var efter Fragtens Størrelse og den Indtægt, der høves, man gik, men Skatten lægges jo aldeles vilkaarlig, i det Væsentlige efter Rumfanget af det, der transporteres. Jeg kan ikke finde, at der er nogen som helst Fornuft i en Bestatning af Skibsfarten, betragtet som en Skat paa Eiendommen, eller som en Skat paa Brugen af Skibet efter disse Principer. Jeg maa derfor protestere mod denne Analogi og sige, at, hvis den skal gennemføres, maa den gennemføres paa en hel anden Maade, hvorved Skibsfarten vil blive langt heldigere stillet, end den er nu. Dernæst henvises der til Begrundelse af Skibsafgiften til de store Udgifter, der høves i Anledning af Skibsfarten, og der figurere naturligvis som Hovedsummer Udgifterne til Fyrsvænet 570,000 Kr. Men det vil jeg nu strax paa Forhaand tillade mig at gjøre opmærksom paa, at der i Traktaten om Sundtoldens Aflysning af 14de Marts 1857 staar, „at Kongen paatager sig at bevare og vedligeholde alle for Liden ved Indløbene og Tilgangene til Søns Havne, Rheder, Floder eller Kanaler eller langs Søns Kyster eksisterende Fyr og Fyrtaarne, saavel som de Bøier, Lønder og Lodsmærker, der nu forefindes og tjene til Seiladsens Lettelse i Kattegatt, Sundet og Belterne; for Fremtiden, som hidtil, i Skibsfartens almindelige Interesse at tage under alvorligste Overveielse, hvorvidt det maatte være nyttigt og beleiligt at forandre Beliggenheden og Formen af disse Fyr, Fyrtaarne, Bøier, Lønder og Lodsmærker eller at forøge deres Antal, Alt uden noget som helst Paalæg til Byrde for den fremmede Skibsfart; for Fremtiden, som hidtil, at lade føre Tilsyn med Lodstjenesten, hvis Afbenyttelse i Kattegatt, Sundet og Belterne til enhver Tid er overladt til Kapitainernes og Skibsførernes eget Godtbefindende.“ Og saa hedder det i Traktaten senere: „at som Stadeslidsholdelse og Erstatning for de Offre, som de ovennævnte Stipulationer paalægge Hs. Majestæt Kongen af Danmark, forpligte de forskjellige Landes Regenter sig til at betale Hs. Majestæt Kongen af Danmark en Sum af over 30 Millioner Rigsdaler Rigsmønt.“ Jeg tror altsaa, at vi for Vedligeholdelsen af vore Fyr egentlig have faaet en ganske god Betaling, og det forekommer mig, at man ikke kan regne denne Udgift for en Udgift, der særlig falder Skibsfarten til Last, og som man kan paalægge den at svare nogen Afgift for. Men dernæst skal jeg gjøre opmærksom paa, at selv om der ingen dansk Skibsfart eksisterede, og ingen Skibe gik til og fra danske Havne, vilde der være en Mangfoldighed af disse Udgifter, som alligevel maatte afholdes, f. Ex. til Redningsvæsenet. Det kunde man ikke paa nogen